

могъть подобръ, да процвѣтавьтъ и да са разширявьтъ, понеже ишла цръковь и вѣра нито ны үүн' нито пакъ може', да доүсти' разъединение, зацо Христось есть раздѣленіе иъ съединеніе, и между истерными царствы и народы. Обръ-ни ты самъ вниманіе свое на апостолско время. Ишла прадокславна вѣра и цръковь въ апостолскомъ времени сѣществовахъ и между истерными и грубыми идо-поклонныи, иъ цръковни служителе и служителе вѣры, пастыре и архипастыре вѣхъ въ цръкви ны отъ всякаго народа и племене, зацо благодѣть божна избиралагы спорадъ ихны вѣры къ Господу нашего Іисуса Христа, а не спорадъ народа нилъ, и отъ того истерид-та идопоклоничьскѣ царства ильхъ никакъкъ үщрьбъ; поне христiane-ти и отъ ильвысокихъ лицъ до найпростыхъ показвахъ покорность и поунтаніе на граждаскы власти покыше отъ самыхъ иедномысленикъ царскыхъ идопоклоничекъ, за коие ны илходиме въ вснукыхъ апостолскыхъ посланиихъ. Слушайте, цю нше сватый апостоль Петръ: „Повините са үбо всякомү үловтүү създанию (илуаствү) Господа рдди; аце царю, яко прѣобладающү; аце ли же княземъ, яко отъ него посланнымъ въ отпущение үбо злодѣемъ, въ похвала же благо-творцемъ; яко тако есть воля божна: благотворачимъ обуздвати безумныхъ үловтѣкъ истѣжество.“ и пакъ: „всѣхъ поунтайте, братство възлюбите, Бога войте-са, царя үтите.“ (1. посл. Петр. II, 13, 14, 15, 17.) Подобно на тока и сватый апостоль Павелъ злювѣдъ, онъ говори': „Всѣмѣ дүшѣ властемъ придръжающимъ да пови-нүется; исть бо власти, аце не отъ Бога үниены сѣтъ. Тымъ же протиклѣмъ-са власти, Божю повелѣнню протиклѣмьтса, протиклѣмчрни са же себя грѣхъ приемлѣтъ, Кнази бо не сѣтъ божий добрымъ дѣломъ, иъ злымъ. Хоцени же ли неботи са власти, благое твори, и нметн бадешн похвала отъ него; божий бо слүга есть тебѣ въ благое; ацели злое твориши, бой са, не бо безъ үма меуъ носить; божий бо слүга есть отпущитель въ гнѣвъ злое творашемү.“ (Рим. XIII, 1—4.)

Иъ нше зилеме, цю въ Апостолско время Цареве и князеве не вѣхъ христiane, а вѣхъ ильгруби идопоклоничи и ильжестоичи илжнтеле, облүе виднш ли, какъ Апостолс-ти не гладѣтъ на тока, иъ злювѣдвьтъ спорадъ слова Іисуса Христова: „Въздадите кесрева кесреви, а божна Богови,“ злювѣдвьтъ, говорь, и Апостолс-ти, да дѣлме үсть всякомү спорадъ званнх мү и достоинств мү, съ воимъ го одрнлѣ Богъ. Слүдователно вѣра ишла и цръковь задѣлжлвѣтъ ны, да са покоряваме Богоданомү Господствү, ако и да не ие' нилъ иедноврно. А Господствованіе Түрско ин то ие' прѣпатствовало, ин то пакъ прѣпатствова', да нилъ всмыи народъ и плема илзъ срьди себе и апостолы и пророкы и благовѣстники и пастыря и үнтель, какъ-то каздохъ и по горь, за да може' всякы народъ и плема да слүша' на свой родны илзыкъ и апостолскыхъ вѣрлани и пророучьскыхъ проповѣданн и пастырскыхъ үвѣрлани и үнтелскыхъ поүченн въ съвршенно сватыхъ въ дѣло слүженн въ създаніе тѣла Христова, дондѣже достигнеме вси въ съеди-неніе вѣры и познаніе смыхъ Божна въ илжа совршенн въ итеръ възврста испол-ненн Христова (Ефес. IV., 12, 13), и въ-истинѣ, апостолс за да привѣдѣтъ истерүмчрнихъ народовъ и племенъ къ Христү, а вѣрүмчрнихъ вѣхе въ него до тогова